

Super Tuscans: Τα μυθικά κρασιά της Τοσκάνης και η ιστορία τους

Σχεδόν μισό αιώνα μετά την πρώτη τους εμφάνιση, τα υψηλού κύρους κρασιά Super Tuscans εξακολουθούν να διατηρούν τις ακριβές τους τιμές, καθώς και τη φήμη τους. Ποιος είναι όμως ο λόγος αυτής της καθολικής αναγνώρισης από τους λάτρεις του κρασιού;

Αρχικά, θα πρέπει να σας πω ότι πέρα από τα παραπάνω χαρακτηριστικά (τιμή-φήμη) υπάρχουν κι άλλες αρετές που τα κάνουν να ξεχωρίζουν, όπως η διεθνής ποικιλιακή τους σύνθεση (αρχικά, σε ένα μεγάλο ποσοστό από τη γαλλική ποικιλία Cabernet Sauvignon), το συμπυκνωμένο τους προφίλ, η περιορισμένη παραγωγή που τα καθιστά σπάνια και η συνήθης, αλλά όχι αποκλειστική κατάληξη -αία στο όνομα του κρασιού. Παρόλα αυτά όμως ο χαρακτηρισμός Super Tuscans δεν είναι επίσημα αναγνωρισμένος. Τον χρωστάμε στον Robert Parker, ο οποίος τον χρησιμοποίησε προκειμένου να περιγράψει αυτά τα καλοδομημένα κρασιά της Τοσκάνης που κοντράρουν ευθέως τα πρωτοκλασάτα ποιήματα του Bordeaux.

Αν το όνομά τους πάντως το χρωστούν στον περίφημο δημοσιογράφο οίνου, την ύπαρξή τους την οφείλουν στον κοσμοπολίτη μαρκήσιο Mario Incisa della Rocchetta. Ο τελευταίος εκτός από την εκτροπή αλόγων κούρσας επένδυσε και στο κρασί επειδή αφενός εκτιμούσε απεριόριστα το Lafite Rothschild και αφετέρου διότι στα κτήματά του στο Bolgheri, στα παράλια της Τοσκάνης, διέκρινε μια ομοιότητα σε σχέση με τα αντίστοιχα στο Bordeaux. Ο μαρκήσιος το 1948, λοιπόν, φύτεψε Cabernet Sauvignon και Cabernet Franc από το συγκεκριμένο chateau και κατόπιν έκανε ένα μέτριο κρασί για προσωπική χρήση. Δοκιμάζοντάς το όμως μια εικοσαετία αργότερα διαπίστωσε ότι είχε αλλάξει. Στην προσπάθειά του να διαπιστώσει τον λόγο γνωρίστηκε με τον οινολόγο Giacomo Tachis ο οποίος αποφάσισε να ασχοληθεί σοβαρά με τους αμπελώνες του μαρκήσιου, να λύσει το μυστήριο και να φτιάξει ακόμη πιο σπουδαίο κρασί. Σε αυτό το ακριβώς σημείο όλα άλλαξαν στο Bolgheri, καθώς το κτήμα του Ιταλού αριστοκράτη δεν ήταν άλλο από το Tenuta San Guido που έκτοτε παράγει το περίφημο κρασί Sassicaia.

Το 1972 είναι η χρονιά της μεγάλης ανατροπής, καθώς σε μια τυφλή γευστηριότητα που οργάνωσε ο Hugh Johnson για το περιοδικό Decanter, το Sassicaia κατακτά τον κόσμο κατατροπώνοντας

κρασιά όπως το Barolo, το Brunello και το Chianti. Η διάκριση προκάλεσε μια θύελλα, μιας και δεν προερχόταν από κάποια γνωστή οινοπαραγωγική περιοχή, κυρίως όμως διότι δεν ήταν φτιαγμένο από μια τοπική ιταλική ποικιλία, αλλά από Cabernet Sauvignon, πράγμα που οι οινοπαραγωγοί στη γείτονα χώρα θεώρησαν τουλάχιστον προσβλητικό. Η συνέχεια ήταν αναμενόμενη. Ο Piero Antinori αντιλαμβάνεται έγκαιρα τη «φλέβα χρυσού» οπότε ακολουθεί τα ίδια βήματα και λανσάρει αρχικά το Tignanello και αργότερα το Solaja. Κατόπιν πήραν κι άλλο σειρά, οπότε βγήκαν στην αγορά ακόμη περισσότερα κρασιά παρόμοιας σαγηνευτικής φιλοσοφίας (Ornellaia, Masseto, Bracciaia, Lupicaia, Solengo, Galatrona, W. Giorgio Primo) τα οποία βασίστηκαν σε Cabernet Sauvignon, Merlot, Syrah και Alicante -μόνα τους ή σε συνδυασμό μεταξύ τους ή ακόμη και σε αναμειγύρες με Sangiovese- όπως επίσης σε μακρές εκκυλίσεις και ωρίμαση σε μικρά, γαλλικά βαρέλια.

Τα Super Tuscans λόγω της σπανιότητάς τους, της περιορισμένης διάθεσης και της υψηλής τιμής τους κέρδισαν μια θέση στο πάνθεον των κρασιών. Είναι όμως σίγουρο ότι αυτό θα συνεχίσουν να κάνουν και στο μέλλον; Τα εξαιρετικά κρασιά του Νέου Κόσμου τα οποία έχουν εφάμιλλη ποιότητα πολλές φορές και στοικίζουν το 1/10 της τιμής προκαλούν τριγμούς στον θρόνο, ενώ η αγορά αναζητά διαρκώς κάτι καινούριο. Ο χρόνος θα δείξει, λοιπόν!

